

Tots els carrers de Girona

El carrer del Ter

482

El carrer del Ter pertany al barri de Sant Narcís i compta amb dos sectors perfectament diferenciats. Un primer que s'estén des del carrer de la Mare de Déu del Remei al carrer de la Mare de Déu dels Àngels i que compta amb un seguit de cases de planta baixa i jardí i uns serveis urbanístics perfectament agençats des de l'any 1982. Pel que fa al segon tram, connecta el carrer de la Mare de Déu dels Àngels amb el de la Mare de Déu de la Salut i es conforma en base a un espai pavimentat on donen els jardins de les cases que tenen la seva entrada principal per la plaça de l'Assumpció i pel carrer d'en Cristòfol Colom.

Es un carrer d'escàs trànsit, mancat de qualsevol mena d'equipament comercial, i que usualment passa desapercebut

quant a la identificació pel seu nom fins i tot per als mateixos estadants del barri.

El nom del carrer va ser aprovat en un ple de l'Ajuntament de data 4 de gener del 1952, i fa referència al riu Ter, famós per les seves fortes avingudes que han ocasionat més d'un aiguat, i pel fet de ser tradicionalment el curs d'aigua de més entitat de les nostres comarques, la qual cosa li ha valgut ser objecte de mil i un aprofitaments hidràulics i industrials. Com a cas curiós podem assenyalar que és un riu amb molta història i que aquesta fou recollida ja fa anys en un magnífic llibre de Joaquim de Camps i Arboix intitulat «El Ter».

Ramon Alberch i Fugueras

Una imatge actual del carrer del Ter.

EL LECTOR ESCRIU

Negres a Girona

Sr. Director,

A voltes dubto que estiguem a les darreries del segle XX. Les circumstàncies de la vida em fan pensar en èpoques passades força desagradables de recordar. I m'explico.

Hi ha una nova burgesia a Girona ciutat que sembla menysprear els més elementals drets humans, pensant allò que l'exploació de l'home per l'home només passa a països de l'anomenat tercer món. Aquesta nova burgesia és la que forma un

col·lectiu a dins de l'anomenada gent amb professions liberals. Són parelles que treballen tots dos a fora de casa i no veuen res més normal que llogar gent per al servei domèstic. Fins aquí tot està bé, però ara ve el problema. Aquesta gent a la qual contracten per a les feines de casa són les anomenades «filipines», i no és perquè vinguin totes —generalment dones— d'aquest país, sinó per la condició en què es troben. No tenen contracte de treball, se'ls escamoteja la cotització a la Seguretat Social, se'ls

dóna un sou mínim i encara se'ls demana que estiguin contentes per poder gaudir d'un treball.

No es poden demanar drets per a les persones, una societat amb serveis i un estat que retorni benestar als ciutadans, quan nosaltres mateixos els neguem sistemàticament. Senyors, escobrem de portes endins abans de fer-ho portes enfora.

Només volia que els ciutadans de Girona, i potser tot Girona, sàpiguen que això està passant a casa nostra. **Tomàs Grau i Sastre.**

Les llànties de l'altar major

Sr. Director,

Es consta que durant l'ocupació de les nostres contrades per part de les tropes napoleòniques, el mariscal que comandava les tropes franceses, va imposar, a instàncies de l'Emperador, una forta contribució de guerra; en preguntar Napoleó al cap d'uns dies com anava la recaptació, el mariscal digué que malament, que la gent no podia pagar, que tothom es queixava, i es conta que Napoleó li digué que el que havia de fer, doncs, que així cobraria, era doblar la imposició.

Al cap de pocs dies, en tornar l'Emperador a demanar com

anava la cosa, el mariscal repongué: «Sire, tenieu raó, la gent ja no protesta, ara riu».

I això precisament és el que fa, riure, la població de Castelló d'Empúries davant les exigències del Vicari General del Bisbat, per treure una anotació del registre de la Propietat d'un cens prescrit des de fa molts anys.

També per això hi ha qui creu que seria un reclam turístic, igual que el canvi de guàrdia del Palau Reial d'Anglaterra, veure una parella de la Guàrdia Civil, amb uniforme de gala, amb banda de música i tot, anant cada dia a encendre i apagar unes llànties d'oli, que mai ningú no recorda haver vist, a l'Altar Major de la Catedral. **Joan Casadevall Albert.**

NECROLÒGIQUES

RAFAELA RIBAS I ROMERO

Als 39 anys d'edat, va morir ahir a Girona **Rafaela Ribas i Romero**. Era natural de Zuheros (Còrdova) i residia al carrer Emili Grahit, 52, de Girona.

Estava casada amb Josep Arrévo-la Ortiz i tenia cinc fills, Àngel, Gemma, Josep, Enric i Sergi.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 de 5 de la tarda, a la **capella del quarter de la Guàrdia Civil de Girona** del carrer Emili Grahit.

Que descansi en pau.

MONTSERRAT SOLER I ROVIRA

Va morir ahir a Banyoles **Montserrat Soler i Rovira**.

rat Soler i Rovira, a l'edat de 71 anys. Havia nascut a Banyoles i residia a la plaça del Carme, 11, d'aquesta població.

Era soltera.

Avui a les 10 del matí, a l'església de **Santa Maria de Banyoles** tindrà lloc la missa exequial en sufragi de la seva ànima.

Que descansi en pau.

TERESA LLONCH I RIBAS

Va morir ahir a **Rupià**, a l'edat de 88 anys, **Teresa Llonch i Ribas**. Era natural de Viladesens i residia al carrer Sacristia, 3, de la mateixa població.

Era vídua de Robert Fabrellas i tenia dues filles, Pilar i Dolors.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 10 del matí, a l'església parroquial de **Rupià**.

Que descansi en pau.

SOR MERCÈ BACH I FRANQUESA

A l'edat de 86 anys, va morir ahir a Banyoles **Sor Mercè Bach i Franquesa**. Era natural de **Sant Gregori** i residia al carrer Nou, 41, de Banyoles (Sagrat Cor).

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església del **Sagrat Cor de Banyoles**.

Que descansi en pau.

LLUÍS BUSQUETS I NEGRE

Va morir ahir a **Lloret de Mar**, a l'edat de 73 anys, **Lluís Busquets i Negre**. Havia nascut a Girona i residia a la plaça del Vi, 8, de Girona.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 de 5 de la tarda, a l'església del **Carme de Girona**.

Que descansi en pau.

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Rosa Albarracín Muñoz

Morí a Sarrià de Ter el dia 1 de desembre del 1986,
a l'edat de 51 anys.

A.C.S.

El seu espòs, Diego Calderón Cruz; fills, Rosa, Lluís, Miquel i Àngel Alvarez; pare, Diego, germans i tota la família participen a les seves amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà demà dia 3, a les 9'30, a l'Església Parroquial de Sarrià de Ter.

Domicili mortuori: Carrer Petit, n° 14, 2°.

Sarrià de Ter, 2 de desembre del 1986

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Lluís Busquets i Negre

Morí el dia 1 de desembre del 1986 a l'edat de
73 anys, havent rebut els Sants Sacraments i la B.A.

A.C.S.

La seva esposa, Maria Llenas i Culubret, germà, germans polítics, nebots i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima, se celebrarà avui dimarts dia 2, a 2/4 de cinc de la tarda, a l'Església parroquial del Carme.

Capella mortuòria: Carrer Anselm Clavé, 30

Girona, 2 de desembre del 1986